

на революция и автор на "Горски пътник" и Плановете за освобождение на България Георги Сава Раковски и, разбира се, на Хаджи Димитър и на старея на българското хайдутство Панайот Хитов, както и имената на още много други видни възрожденци. С течение на времето все повече се разкрива голямата стойност на извършеното от изселената от Сливенския край българска интелигенция в Цариград, в градовете на Русия и Румъния. Тук нашата политическа, научна и философска мисъл се издига до равнището на европейската. Тук, българската нация проявява правата си и се разкрива като сила, готова да се сплоти около своите водачи, за да води борба за освобождение.

За нас поведението и делата на тази част от народа ни са не само между най-ярките примери за чист патриотизъм и всеотдайна преданост на народното дело. Те са преди всичко олицетворение на целия наш народ, на неговия неугаснал копнеж по свободата през всичките години на националното робство, на оная сила, която винаги е издигала самочувствието и икономическата му мощ, която роди Титаните на българското Възраждане с техния пророчески поглед и нравствено обаяние.

Ето защо ние виждаме в българската интелигенция от Сливенския край извън българските земи част от тая сила, която възкреси българската нация от мрака и пепелищата, укрепи нейното съзнание и я направи равностойна на другите нации.

За съжаление, все още въпросът за ролята на българската възрожденска емиграция за укрепването на българското национално съзнание и възхода на нацията, е един от многото въпроси от възрожденската ни история, който остава недостатъчно проучен от българската историческа наука и неосветлен в научната литература. Неговата значимост и актуалност придобива съвременен смисъл и звучене, още повече като се има предвид, че днес броят на българската емиграция по света расте непрекъснато.

Тези разсъждения и обстоятелства, както и 170 год. от Руско-турската война от 1828-1829 г., довела до голямото преселническо движение от Сливен, Сливенско и от Югоизточна България, превърнало се в трагедия за хиляди български семейства, ни послужиха като аргумент за настоящата конференция, на която Сливен да бъде домакин.

Благодарни сме на проф. Крумка Шарова и на проф. Дойно Дойнов за това, че в тяхно лице идеята за конференцията срещна подкрепа и получи своята точна тематична формулировка, а в лицето на проф. Шарова намери и своя научен ръководител.

В същото време благодарим и на научните работници и на музейните специалисти, които въпреки многобройните си научни и професионални задължения, приеха поканата ни да участват със свои доклади и научни съобщения в конференцията.

Нашата благодарност е отправена и към ръководствата на фирми, банкови и други институции и лица, които подкрепиха финансово и материално идеята за конференцията, за да може да стане тя днес реалност. Техния жест ние оценяваме като патриотичен и родолюбив, който идва да покаже, че духът и идеалите на нашите възрожденци са още живи и докато възрожденският пламък гори в техните и в нашите сърца, в сърцето на всеки родолюбив българин, българският род ще живее!

На добър час и успех на конференцията!

ГЕОРГИ КЮПЧУКОВ

Директор на Исторически музей - гр. Сливен